

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 1T/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010312
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Lengyel
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920010312.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom Mgr. Petrom Lengyelom, v trestnej veci obžalovaných V. vedenej pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní 9. 9. 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaných V. B., spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- ako zákonní zástupcovia mal. V., v priebehu školského roku 2018/2019 v mieste trvalého bydliska Z., ako aj inde, nevenovali dostatočnú starostlivosť jeho výchove, nedohliadali na jeho správanie a umožnili mu dopúšťať sa konaní, pričom neurobili primerané opatrenia, aby zjednali nápravu, v dôsledku čoho mal. V. sa dopustil konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami, a to priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, aj napriek skutočnosti, že mali vedomosť o tom že mal. V.. dňa 13.05.2019 spáchal priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, evidovaných na OO PZ W. a to pod sp. zn. ORPZ-TV-OPP6-105/2019-P, dňa 13.05.2019 vedený pod sp. zn. ORPZ-TV-OPP6-107/2019-P, dňa 13.05.2019 vedený pod sp. zn. ORPZ-TV-OPP6-109/2019-P, dňa 13.05.2019 vedený pod sp. zn. ORPZ-TV-OPP6-110/2019-P,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal 15. júna 2020 Okresnému súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) na obžalovaných V. obžalobu pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd uznesením č. k. 1T/2/2020-87 z 30. júna 2020 trestné stíhanie obžalovaných zastavil podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), konajúc o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry, uznesením č. k. 4To/81/2020-102 z 30. októbra 2020 uznesenie prvostupňového súdu o zastavení trestného stíhania zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku (v podstate) z dôvodu jeho predčasnosti. Krajský súd v zrušujúcom uznesení (okrem iného) uviedol, že aj vzhľadom na spôsob výsluchu obžalovaných v prípravnom konaní (keď podľa zápisnice mali vypovedať v podstate úplne zhodne), ich bude potrebné vypočuť na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho konania a až následne, po

vyhodnotení všetkých dôkazov, vo veci rozhodnúť. Krajský súd ďalej uviedol, že sa javí opodstatneným ustanovenie obhajcu obžalovaným z dôvodu podľa § 37 ods. 2 Tr. poriadku. Sťažnostný súd napokon okresnému súdu odporučil v prípade potreby zväžiť znalecké skúmanie obžalovaných, ako aj mal. V. Okresný súd opatrením sp. zn. 1T/2/2020 zo 14. 5. 2021, z dôvodu podľa § 37 ods. 2 Tr. poriadku, ustanovil obom obžalovaným obhajkyňu, JUDr. B. advokátku so sídlom I.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2021, po osobitnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku o tom, že môžu urobiť niektoré z vyhlásení, ktoré sú uvedené v § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, urobili vyhlásenie, že sú nevinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú obsahom trestného spisu, ako aj pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15P/65/2021, a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, nie je trestným činom, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu, keďže nebola naplnená jeho objektívna ani subjektívna stránka, a nie je ani žiadnym iným trestným činom zakotveným v osobitnej časti Tr. zákona.

Podľa § 211 ods. 1 písm. d) Tr. zákona kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožní jej dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s mal. V. doma neboli problémy, manželka (obžalovaná) ho vypravádzala do školy, on chodil do práce. Obžalovaný ďalej uviedol, že o problémoch maloletého v škole s manželkou nevedeli, dozvedeli sa o nich, až keď maloletého zdržala polícia. Maloletý V. bol podľa obžalovaného v jeho a manželkinej spoločnej starostlivosti približne dva roky po tom, čo ho prevzali zo starostlivosti sestry obžalovaného, W., ktorá sa kvôli svojmu nepriaznivému zdravotnému stavu o maloletého už nedokázala starať. Obžalovaný tiež uviedol, že má vedomosť, že so správaním maloletého boli problémy ešte predtým, ako ho s manželkou vzali do svojej starostlivosti s tým, že maloletý bol aj liečený v detskej psychiatrickej liečebni v obci Hraň. Počas ich starostlivosti o maloletého ich monitoroval úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, manželka s maloletým navštívila (raz alebo dvakrát) psychiatra. Obžalovaný napokon vypovedal, že s manželkou majú spolu štyri deti, aktuálne vo veku 25 až 37 rokov, s ktorými nemali žiadne výchovné problémy a ktoré v súčasnosti všetky žijú usporiadaným životom. Obžalovaný dodal, že mal. V., ktorý je aktuálne umiestnený v špecializovanom zariadení vo Veľkých Levároch, u nich s manželkou strávil leto (dva mesiace) roku 2021.

Obžalovaná S. vypovedala v podstate zhodne s obžalovaným, uviedla, že správanie maloletého začalo byť problémové najmä od jeho 17-tich rokov. O vynechávaní školskej dochádzky maloletým a o jeho nevhodnom správaní v škole sa obžalovaná dozvedela až následne od jeho triednej učiteľky a zúčastnila sa aj prejednávania priestupkov, ktorých sa maloletý dopustil. Podľa obžalovanej správanie maloletého bolo ovplyvnené (aj) jeho spolužiakmi. Maloletého si s manželom vzali do svojej starostlivosti, pretože verili, že sa im ho podarí vychovať. Rovnako ako obžalovaný, opísala obžalovaná, že s ich (vlastnými) t. č. už dospelými deťmi neboli žiadne výchovné problémy.

Postupom podľa § 269 Tr. poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise, ako aj v pripojenom spise okresného súdu sp. zn. 15P/65/2021 vzťahujúcom sa na konanie o zverení mal. V. do ústavnej starostlivosti.

Z úradného záznamu spísaného príslušníkmi PZ 3. 1. 2020 vyplýva, že „počas výkonu pochôdzkovej služby“ boli zistené skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, z ktorého boli podozriví obžalovaní, „ktorí ako zákonní zástupcovia mladistvého V.. mu opakovane umožnili v roku 2019 dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami“.

Podľa prečítaného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 11P/23/2018 z 27. 3. 2018, maloletý V. bol do náhradnej osobnej starostlivosti (oboch) obžalovaných zverený na ich návrh s účinnosťou od 7. 5. 2018. V odôvodnení označeného rozsudku sa (okrem iného) uvádza, že obžalovaní spĺňajú podmienky na zverenie maloletého do ich starostlivosti, čo bolo preukázané listinnými dôkazmi, ako aj osobným šetrením na mieste samom (u obžalovaných) vykonaným kolíznym opatrovníkom.

Z rozhodnutia Okresného úradu Trebišov (ďalej len „okresný úrad“) č. OÚ-TV-OVVS-2019/008109 z 25. 6. 2019 vyplýva, že označeným rozhodnutím bol mal. V. uznaný za vinného „zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d)“ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustil v školskom prostredí hrubým správaním sa a sčasti vyhrážaním sa ujmou na zdraví jeho učiteľom v mesiaci marec 2019 (päť skutkov) a v mesiaci máj 2019 (jeden skutok), za čo mu bola uložená pokuta v sume 30 €. Podľa odôvodnenia rozhodnutia (ako aj zápisnice o prejednaní priestupku - č.l. 65,66 spisu) sa na ústnom pojednávaní o priestupku zúčastnila aj zákonná zástupkyňa maloletého (obžalovaná), ktorá uviedla, že maloletý ich (obžalovaných) nepočúva a už nevedia, čo s ním majú robiť, mali pohovor v škole, so sociálnou kurátorkou aj na polícii, s maloletým bola u psychológa a jeho správanie ju mrzí, pretože sa snažila z neho vychovať dobrého človeka. Prítomná pracovníčka ÚPSVaR uviedla, že maloletého nevedú v evidencii ťažko vychovávateľnej mládeže.

Vo vzťahu k jednotlivým konaniam maloletého, napĺňajúcim znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, boli na hlavnom pojednávaní prečítané aj správy OO PZ Michalčany z 24. 5. 2019 o výsledku objasňovania priestupku, z ktorých vyplýva, že nevhodné správanie maloletého V. bolo jeho učiteľmi oznamované polícii 13. 5. 2019. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov z 5. 6. 2019 o vykonaných opatreniach vyplýva, že úrad práce vykonal (vo vzťahu ku každému z oznámených konaní maloletého) pohovor s obžalovanými ako zákonnými zástupcami maloletého, ako aj so samotným maloletým. Obžalovaní pritom uviedli, že s maloletým majú výchovné problémy, a preto s ním plánujú navštíviť psychológa. Maloletý v podstate svoje správanie ospravedlňoval tým, že aj učitelia sa k nemu správajú nevhodným spôsobom. Podľa oznámení OO PZ Michalčany z 24. 5. 2019 boli všetky oznámenia o správaní maloletého postúpené na prejednanie priestupku Okresnému úradu Trebišov (ktorý o nich rozhodol v spoločnom konaní už uvedeným rozhodnutím č. OÚ-TV-OVVS-2019/008109 z 25. 6. 2019, pozn.).

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov v správe z 20. 1. 2020, vypracovanej v súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže obžalovanými uviedol, že ich domácnosť je riadne zariadená, udržiavaná, hygiena je na požadovanej úrovni a v domácnosti sú vytvorené vhodné podmienky pre zdravý všestranný vývin maloletého dieťaťa. Podľa tejto správy sa maloletý V. v minulosti liečil v psychiatrickej liečebni v Hrani kvôli pretrvávajúcim problémom v škole. Obžalovaná bola oboznámená s priestupkami maloletého spáchanými v školskom prostredí a prisľúbila nápravu. Úrad obžalovanej navrhol, aby s maloletým navštívila detského psychiatra s tým, že úrad v náhradnej rodine polročne preveruje plnenie účelu náhradnej osobnej starostlivosti a kvalitu starostlivosti o maloletého V.A.

Podľa prečítanej správy o povesti z 3. 3. 2020, poskytnutej obcou Z. vystupovanie obžalovaných na verejnosti je slušné a v obci majú veľmi dobrú povesť.

Z výpisov z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má za obdobie od 16. 4. 2015 do 10. 1. 2020 dva záznamy o priestupku (oba na úseku cestnej premávky, pozn.) a obžalovaná nemá žiadny záznam o priestupku. Z odpisov registra trestov vyplýva, že obžalovaní doteraz neboli súdne trestaní (v registri nemajú žiadny záznam).

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov k maloletému V. vyplýva, že za obdobie od 1. 9. 2019 do 3. 1. 2020, okrem priestupkov, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozhodnutím okresného úradu z 25. 6. 2019, nemá maloletý žiadny iný záznam o priestupku.

Zo súdom vyžiadanej správy Detskej psychiatrickej liečebne, n. o. Hraň z 30. 7. 2021 (č.l. 125), prečítanej na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že mal. V. bol v označenom zariadení hospitalizovaný od 20. 11. 2017 do 16. 2. 2018 z dôvodu závažných porúch správania, nerešpektovania autorít a disociatívnych prejavov správania na báze ľahkej mentálnej retardácie. Adaptačné obdobie u pacienta bolo prolongované, nebol stotožnený s pobytom v zariadení, bolo u neho zaznamenané manipulatívne správanie, aj v podobe drobných sebapoškodzovacích tendencií. Maloletý bol častým účastníkom konfliktov so spolupacientmi, bol osobnosťou juvenilnou s disharmonickým vývinom. Pacienta si pestúnka prevzala na reverz, proti rade lekára, v nedoliečenom stave, na vlastnú žiadosť a zodpovednosť dňa 16. 2. 2018 (do starostlivosti obžalovaných bol maloletý zverený rozsudkom z 27. 3. 2018, pozn.).

Na hlavnom pojednávaní bol napokon prečítaný aj rozsudok okresného súdu sp. zn. 15P/65/2021 z 2. júna 2021, ktorým bola s vykonateľnosťou k 9. 6. 2021, zrušená náhradná osobná starostlivosť obžalovaných o mal. V., a tomu bola nariadená ústavná starostlivosť s jeho umiestnením v Reedukačnom centre Veľké Leváre. V odôvodnení označeného rozsudku sa pritom uvádza, že maloletý bol do tohto zariadenia prijatý 9. 9. 2020 a jeho výchovné problémy súviseli so záškoláctvom, používaním alkoholu a agresivitou. Po príchode do reedukačného centra bol zaradený do triedy praktického vyučovania. Na praxi spolupracoval podľa momentálneho naladenia. Zadané úlohy plnil len pod dohľadom, aj keď spočiatku inklinoval k bezproblémovým chlapcom, postupne vyhľadával spoločnosť dominantných a manipulatívnych chlapcov, čo mu neprospeľo. Začal vystupovať drzo a arogantne. Dopustil sa priestupkov proti vnútornému poriadku zariadenia (pokusy o útek, poškodzovanie ústavného majetku). Ide o introvertnú osobnosť s disharmonickým vývinom a intelektom v pásme ľahkého mentálneho postihnutia. Je emocionálne relatívne stabilný, občas úzkostný. Bol v pravidelnom kontakte s náhradnými rodičmi, často mu telefonovali, poslali mu balík. Neúspešne sa pokúšal o útek zo zariadenia dňa 15.2.2021, dňa 21.2.2021 a v dňoch od 25.2.2021 do 26.2.2021. Jeho správanie sa následne výrazne zhoršilo. Vystupuje arogantne, je drzý. Reedukačné centrum odporučilo pokračovať v reedukácii. Maloletý nikoho z biologickej rodiny nikdy nevidel, nepozná ich, ani o nich nejaví záujem. V označenom rozsudku sa ďalej uvádza, že výsluchom náhradných rodičov bolo zistené, že maloletého vychovávali najlepšie, ako vedeli, S. majú štyri, t.č. už plnoleté deti, ktoré aktuálne všetky pracujú. Nikdy s nimi neboli výchovné problémy. Vlastné deti im vyčítali, že maloletý V. mal všetko, aj to, čo oni nikdy nemali. Obaja skonštatovali, že napriek tomu, že sa snažili, aby dieťa malo všetko, maloletý si to nevedel vážiť.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, okresný súd dospel k záveru, že konaním obžalovaných nedošlo k naplneniu objektívnej stránky, ako ani subjektívnej stránky žalovaného trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže.

Prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto vydá, čo aj z nebanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožní dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami.

Z uvedenej definície označeného trestného činu (aj v zmysle odbornej literatúry, napr. Trestný zákon, osobitná časť, Komentár - II. diel, Burda, Čentěš a kol., C. H. Beck, 2011, str. 465-466, pozn.) možno vyvodit', že pojem „dopúšťať sa konaní“ (ktoré sú priestupkami) predpokladá určitú formu pravidelnosti, teda musí ísť o opakovanie takého konania zo strany osoby mladšej ako osemnásť rokov v priebehu určitého (dlhšieho) časového obdobia. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatel'ovi je zároveň podstatné aj to, akú mal možnosť zabrániť osobe mladšej ako osemnásť rokov v jej konaní.

V posudzovanej veci mal. Ján Pecha, zverený do náhradnej osobnej starostlivosti obžalovaných rozsudkom okresného súdu sp. zn. 11P/23/2018 z 27. 3. 2018, bol rozhodnutím okresného úradu č. OÚ-TV-OVVS-2019/008109 z 25. 6. 2019 uznaný za vinného „zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d)“ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustil v školskom prostredí hrubým správaním sa a sčasti vyhrážaním sa ujmou na zdraví jeho učiteľom v škole v mesiaci marec 2019 (päť skutkov) a v mesiaci máj 2019 (jeden skutok).

Z uvedeného vyplýva, že maloletý sa dopustil konaní vykazujúcich znaky priestupku v relatívne krátkom časovom období (v priebehu mesiaca a jedným skutkom o dva mesiace neskôr), pričom zo spáchania všetkých skutkov (v skutočnosti kvalifikovateľných ako jeden pokračovací správny delikt, pozn.) bol uznaný za vinného v spoločnom konaní jedným rozhodnutím okresného úradu (vydaným 25. 6. 2019). Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že obžalovaní sa o tomto správaní maloletého (napíňajúceho znaky priestupku) dozvedeli až po jeho uskutočnení, a to v rámci prejednávania skutkov na OO PZ Michal'any, resp. pred okresným úradom v rámci priestupkového konania, v priebehu mesiacov máj a jún 2019 (oznámenia učiteľov na polícii boli uskutočnené 13. 5. 2019, pozn.).

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaní v danom prípade nemali po jednotlivých konaniach maloletého reálnu možnosť počas relevantnej (dlhšej) doby výchovne pôsobiť na maloletého tak, aby predišli jeho ďalším konaniam vykazujúcim znaky priestupku. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že maloletý sa po vydaní predmetného rozhodnutia okresného úradu už ďalších priestupkov nedopustil (a opak netvrdila ani obžaloba).

V nadväznosti na uvedené, okresný súd poukazuje aj na zmätočnosť vymedzenia skutku v obžalobe (ktorá nebola prokuratúrou odstránená ani potom, čo bola vytykaná už v zrušenom uznesení o zastavení trestného stíhania, pozn.), podľa ktorej obžalovaní „neurobili primerané opatrenia, aby zjednali nápravu... aj napriek skutočnosti, že mali vedomosť o tom, že ml. V.a 13. 5. 2019 spáchal priestupky proti občianskemu spolunažívaniu“. Nie je totiž zrejmé, aké (následné) primerané opatrenia na zjednanie nápravy obžalovaní neurobili (hoci mali vedomosť o spáchaní priestupkov zo strany maloletého), keď, ako už bolo uvedené, mal. V. bol zo spáchania priestupkov uznaný za vinného jediným rozhodnutím okresného úradu z 25. 6. 2019, po vydaní ktorého sa už ďalších priestupkov nedopustil. Deň 13. 5. 2019 navyše nebol dňom spáchania predmetných priestupkov maloletým (tak, ako uvádza obžaloba), ale dňom podania oznámení o podozrení zo spáchania priestupkov dotknutými (poškodenými) osobami, pričom k spáchaniu priestupkov podľa rozhodnutia okresného úradu došlo v presne nezistené dni v mesiaci marec 2019 a v presne nezistený deň v mesiaci máj 2019.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, okresný súd uzatvára, že obžalovaní nenaplnili objektívnu stránku prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že by osobe mladšej ako osemnásť rokov umožnili dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami, pretože maloletý V. ktorý bol v ich osobnej starostlivosti, sa v priebehu relevantného (dlhšieho) časového obdobia, počas ktorého by obžalovaní mohli naňho vplývať v záujme jeho nápravy, opakovaného konania naplňajúceho znaky priestupku ani nedopustil.

Odhliadnuc od už uvedeného, okresný súd konštatuje, že obžalovaní nemohli naplniť ani subjektívnu stránku žalovaného prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je totiž nepochybné, že vážne problémy so správaním maloletého Jána Pechu sú spojené s jeho osobnostnou a mentálnou výbavou, kvôli ktorej už bol v minulosti (pred zverením do starostlivosti obžalovaných, pozn.) liečený v detskej psychiatrickej liečebni a v súčasnosti sa nachádza v ústavnej starostlivosti a je umiestnený v špecializovanom zariadení. Naproti tomu, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že u obžalovaných boli vytvorené vhodné podmienky na zdravý a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, že s vlastnými (t. č. dospelými) deťmi obžalovaných neboli žiadne výchovné problémy a že obžalovaní požívajú v obci veľmi dobrú povesť.

Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že nevhodné správanie mal. V., za ktoré bol postihnutý v priestupkovom konaní, nebolo pokryté čo i len nedbanlivostným zavinením obžalovaných v tom zmysle, že by bolo v relevantnej miere spôsobené ich nedbalou výchovou, v ktorej sa maloletý navyše nachádzal vzhľadom na jeho vek (v čase spáchania priestupku mal 15 rokov) len relatívne krátky čas (v čase spáchania priestupku bol v ich náhradnej osobnej starostlivosti približne jeden rok).

Súd preto obžalovaných spod obžaloby oslobodil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozsudku okresný súd dodáva, že psychologické znalecké skúmanie obžalovaných a prípadne aj maloletého, ktoré v jeho zrušujúcom uznesení odporúčal zväžiť krajský súd, nepovažoval za potrebné, keďže psychický stav maloletého bol dostatočne preukázaný (iným) v konaní vykonaným dokazovaním a o psychickom (resp. duševnom) stave obžalovaných súd nemal, aj vzhľadom na ich vystupovanie na hlavnom pojednávaní, žiadne pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný
- c) v prospech obžalovaného i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,

môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca
d) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.